

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205815
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121205815.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: E. I., nar. XX.XX.XXXX, bez evidovanej adresy, o zaplatenie 2.068,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.068,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 206,84 eura od 11.10.2018 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.11.2018 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.12.2018 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.01.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.02.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.03.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.04.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.05.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.06.2019 do zaplatenia,
zo sumy 206,84 eura od 11.07.2019 do zaplatenia,
a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 04.10.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.068,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 206,84 eura od 11.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 206,84 eura od 11.07.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/69/2021-71 zo dňa 30.11.2021, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému, preto súd platobný rozkaz uznesením č.k. 11Csp/69/2021-90 zo dňa 16.02.2022 zrušil.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0744/2020/CE zo dňa 12.10.2020 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na

žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 17.01.2018 bola medzi postupcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 3.000,- eur. Platne uzatvorenou zmluvou sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 206,84 eura mesačne vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, a zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s., Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., Sadzobníku a podmienkach určených zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Žalovaný neplnil splátky v dohodnutých termínoch v zmysle zmluvy, čím sa dostal do omeškania, na základe čoho postupca opakovane vyzýval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, a to okrem upozornení na omeškanie a upomienkami aj výzvou zo dňa 11.06.2019. Žalovaný napriek opakovaným výzvam v stanovených termínoch splátky neplnil, čím porušoval svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho ho postupca opakovane výzvou zo dňa 04.05.2020 vyzval k úhrade pohľadávky, pričom vo výzve postupca zároveň upozornil žalovaného, že ak nedôjde k dobrovoľnej úhrade dlžnej pohľadávky, postupca je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.642,79 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.000,- eur, z riadneho úroku vo výške 1.234,89 eura, z úroku z omeškania vo výške 343,02 eura a z poplatkov vo výške 64,88 eura, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa zmluvy poskytol postupca žalovanému úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach po 206,84 eura. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje od žalovaného nárok na zaplatenie splatných a nezaplatených splátok úveru podľa zmluvy od 10.10.2018 do 10.07.2019, t. j. v počte 10 a v celkovej výške 2.068,40 eura (10 x 206,84 eura). Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky do dnešného dňa neuhradil dlžnú sumu ani len čiastočne. Dlžná suma tak k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 2.068,40 eura. V doplnení žaloby žalobca uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť nasledovne: klientom deklarovaný príjem overený dopytom do SP: 450,- eur; existujúce záväzky: 0 eur; bolo overené dopytom do Úverového registra, ktorého print screen prikleďajú; maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu); ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 248,- eur) $450 \times 55\% = 248,-$ eur. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. V prílohe predkladajú špecifikáciu postúpenej pohľadávky a platobnú históriu, z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru do postúpenia pohľadávky sumu celkovo 6,04 eura. Po postúpení pohľadávky žalovaný žiadnu sumu neuhradil. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to Výzvou zo dňa 04.05.2020, ktorou bol žalovaný okrem iného aj osobitne upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva.

4. Ako dôkazy žalobca predložil Upomienky zo dňa 25.03.2018, 25.04.2018, 27.05.2018, Upozornenia na omeškanie zo dňa 16.04.2018, 16.05.2018, 18.03.2018, Výzvu zo dňa 11.06.2018, kópiu obálky č.l. 14, Pokus o zmier zo dňa 25.03.2021, Podací hárok č. EPH234047872, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020, platobnú históriu, Výzvu zo dňa 04.05.2020, Sadzobník, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 17.01.2018, Prílohu zmluvy - Súhlas s poistením k úveru, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o RPMN, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0744/2020/CE zo dňa 12.10.2020, výpis z úverového registra, Výpis z úveru, Špecifikáciu postúpenej pohľadávky, kópiu obálky č.l. 112, kópiu obálky č.l. 114.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/215 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie riadne doručené (č.l. 119), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 17.01.2018 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3.000,- eur, s úrokovou sadzbou vo výške 13,40% ročne, so splatnosťou prvej splátky 10.03.2018, s konečnou splatnosťou 10.07.2019, s výškou splátky 206,84 eura mesačne so splatnosťou 10. dňa v mesiaci, s poplatkom za poistenie k úveru vo výške 10,22 eura mesačne, s RPMN vo výške 22,10%, s priemernou hodnotou RPMN 12,99% a celkovou čiastkou k zaplateniu dlžníkom vo výške 3.515,95 eura. Keďže sa žalovaný so splácaním úveru dostal do omeškania, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 11.06.2018 na zaplatenie dlžnej sumy a listom zo dňa 04.05.2020 na zaplatenie splatnej a nezaplatennej pohľadávky s upozornením, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0744/2020/CE zo dňa 12.10.2020 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému postúpená na žalobcu.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným

prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver mu bol poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež

ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

21. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ, keď zároveň pri výpočte RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebol veriteľ povinný vychádzať aj z poplatku za poistenie k úveru, keďže poistenie úveru nebolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, čo vyplýva jednak zo zmluvy, ako aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalovaný podpísal. Žalobca tiež v konaní preukázal, že veriteľ si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď zároveň žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere ani nepoprel, a preto sa stali nespornými. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ má nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v rozsahu celej požadovanej sumy vo výške 2.068,40 eura dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy veriteľ poskytol žalovanému peňažné plnenie vo výške 3.000,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom, ako aj nahradiť poistné. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, pričom na úver uhradil podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu iba sumu 6,04 eura, keď žalovaný uhradenie vyššej sumy nepreukázal. Žalobca si v konaní uplatnil iba 10 nepremlčaných splátok splatných v období od 10.10.2018 do 10.07.2019 v celkovej sume 2.068,40 eura, a preto súd žalobe vyhovel.

23. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol veriteľovi nárok požadovať od žalovaného aj úrok z omeškania, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V konaní nebolo predčasné zosplatenie úveru tvrdené ani preukázané, žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej splátky, od ktorých dátumov má veriteľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Veriteľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne vždy zo sumy splátky 206,84 eura od 11. dňa príslušného mesiaca október 2018 až júl 2019 do zaplatenia.

24. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, súd mal za to, že v čase postúpenia pohľadávky boli naplnené predpoklady obsiahnuté v ustanovení § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, že bol v zákonom stanovenej lehote pred postúpením pohľadávky opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, ku ktorým výzvam právneho predchodcu žalobcu boli predložené kópie obálok, z ktorých vyplýva, že žalovanému boli výzvy doručované na adresu jeho bydliska a zároveň k postúpeniu došlo po termíne konečnej splatnosti úveru. Išlo tak o platné postúpenie, z ktorého dôvodu je žalobca v konaní aktívne legitimovaným.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu (ktorý bol v konaní aktívne vecne legitimovaným z dôvodu platného postúpenia pohľadávky od pôvodného veriteľa) v celom rozsahu za dôvodný, preto žalobe vo výroku I. vyhovel.

26. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

27. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na splnenie dlhu v súlade s § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

28. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v celom rozsahu žaloby úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).